

Streda 10. augusta 2016

Text: L 18, 9 – 14

⁹A proti tým, ktorí sa spoliehali na seba, že sú spravodliví, a iných za nič nemali, povedal toto podobenstvo: ¹⁰Dvaja mužovia vstúpili do chrámu, aby sa modlili; jeden farizej a druhý publikán.

¹¹Farizej si zastal a takto sa modlil v sebe: Bože, ďakujem Ti, že nie som ako ostatní ľudia, vydierači, nespravodliví, cudzoložníci, alebo ako aj tento publikán. ¹²Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám. ¹³Publikán však stál zďaleka a ani oči nechcel pozdvihnúť k nebu, ale bil sa v prsia a hovoril: Bože, buď milostivý mne hriešnemu! ¹⁴Hovorím vám: Tento odišiel do svojho domu ospravedlnený, a nie tamten. Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.

Piesne: ES č. 392, 537

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pozreli ste sa dnes do zrkadla? Božie slovo nás vedie k tomu, aby sme sa na seba pozreli Božími očami. Lebo náš pohľad je často iný. Žijeme v sebauspokojení. Najväčšou prekážkou, aby Boh mohol človeku odpustiť, nie je jeho hriech, ale práve jeho samospravodlivosť. Ježiš nám v tomto podobenstve opisuje:

1. Dvoch rozdielnych ľudí. V čom sú iní? Farizej je predstaviteľ zbožných ľudí, ktorí sa denne modlia, navštevujú chrám Boží, platia viac, ako to vyžadoval zákon. Jednoducho, dobrý, nábožný a mravný človek. Colník je, naopak, predstaviteľ toho negatívneho a hriešneho. Je predstaviteľom ľudí, ktorí zradili svoj vlastný národ a okrádali ho nadmerným vyberaním daní. Boli to zlodeji a kolaboranti. Čo mali spoločné títo muži? Obidvaja idú do chrámu. Obidvaja začínajú modlitbu tým istým oslovením: „Bože.“ Majú teda veľa spoločného, no aj keď dvaja ľudia robia to isté, predsa len to nemusí byť to isté.

2. Dve rozdielne modlitby. Modlitba farizeja bola samospravodlivá modlitba. Išiel do chrámu, aby sa pochválil pred Bohom, aby si zablahoželal k svojmu duchovnému zdraviu. Modlil sa v sebe. Oproti tomu stojí pokorná modlitba colníka. On obžaloval sám seba, že je hriešny pred Bohom. S touto svojou ťarchou hriechu šiel k Bohu a Boh mu odpustil. Nech je to ktokoľvek, ten, kto úprimne a v pokání prichádza pred Boha ako biedny, hriešny človek, ten tam nie je zbytočne. A ten ani neodíde naprázdno.

Dva rozdielne rozsudky. Colník prežíval pocit viny a Ježiš ho vyhlásil za nevinného. A farizej sa cítil nevinný – a Ježiš hovorí, že domov odišiel neospravedlnený, teda vinný. Jeden odišiel s odpustením a druhý bez odpustenia. Farizej sa prišiel pochváliť. Nezameral sa na to, čo zlé urobil, ale iba na to, čo urobil dobré, a tak samého seba úplne presvedčil o svojej добрote. Ak sa začneme porovnávať s inými, že oni sú horší, ako som ja, tak dopadneme ako farizej. Riešenie našej viny je v tom, čo urobil colník. On sa neporovnával. On len pokorne a kajúcne prosí: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu!“ Amen.

Modlitba:

Dobrotivý Bože, v pokore prichádzam k Tebe s prosbou o zmilovanie. Odpusť mi moje hriechy. Zmiluj sa nado mnou. Ty vieš o mojej biede. Ty poznáš moje viny. Buď mi milostivý. Očisti ma od mojich nepravostí. Zober moje tajné i zjavné hriechy na seba a daruj mi odpustenie pre nevinnú smrť Pána Ježiša Krista. Amen.

Mgr. Stanislav Grega, zborový farár v CZ ECAV Hybe a konsenior Liptovsko-oravského seniorátu (LOS)